

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

2. Easdem sustinet sine ullo solatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

Eccles. 2. 15. suarum adversitatum pressus succumbit. *Vae dissolutis corde*, versio Hebræa legit: *Vae collapsis cordi*; cordi, inquam, Deo suo, qui est columna robusta, omnium cordium unica & firma basis, non innitenti.

In quo proinde consistit etiam effectus Divinæ maledictionis; pati nimirum sine consolatione. Hoc est secundum meum punctum.

II.
Punctum.

Num vidistis aliquando supplicii locum magis terrificum, quàm fuerit fornax Babylonica, igne è pice, resinaque in tantum succensa, ut ejus flamma, testante Divino textu, quadraginta novem ulnas ultra fornacis summitatem evolârit? Nónne viva erat imago igneus hic carcer ignei inferorum ergastuli? intereà tamen justii tres pueri inibi detenti se in quempiam paradisum translatos mirabantur, in medio flammarum læti & illæsi fruebantur Angelico vultu, alloquio, concentu suavissimo, sentiebant se gelidis Zephyri susurris refrigerari, & recreari; tota ignis activitas majores non habuit vires, quàm ut earenæ, quibus illigati tenebantur captivi juvenes, liquatæ solverentur. *Fecit medium fornacis, quasi ventum roris flantem, & non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit.* En, quomodo, annotat S. Isidorus Pelusiota, Dei Providentia cum electis suis ludat, mittit eos in caminum ignis, fornacem afflictionis probando illos instar auri: *Tanquam aurum in fornace probavit illos.* Nec Angelus duntaxat, sed ipse Angelorum Dominus mediis flammis se intromittit in suorum solatium. Suavis ipsius misericordia veluti nubes rosca in medio ardoris, copiosum consolationis depluit imbrem. *Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis, quasi nubes pluvia in tempore siccitatis.*

Daniel. 3. 50.

Sap. 3. 6.

Eccles. 35. 26.

Non sic impii non sic, sentiunt quippe ignem afflictio-
nis, sed sine refrigerio Divinæ consolationis, cum enim
voluntati Dei acquiescere recussent, eos aliter tractare
nequit, nisi ut hostes. *Foris pugna, intus timores.* Extra
se videt impius, & audit lites, liberorum suorum inte-
ritus, ægritudines; intra se cruciari se sentit inquietu-
dine continuâ ob juges remorsus ac terrores fodicantis
conscientiæ. *Quid faciet malus, cum cæperit tribulari?*
quærit S. Augustinus. Foris nil reperit, ubi relaxatio-
ne vel modicâ fruatur, prout antehac factitabat: fortu-
na lava, seu potius Divinæ Justitiæ rigor ruinam bono-
rum ipsius intentat, divitias subtrahit, officiis, honoribus,
sanitate illum exuit. *Foris ablata sunt omnia; in consci-
entia nullum solatium* occurrit præter inquietem & tor-
menta. *Non est, quò exeat, quia dura sunt: non est, quò
intret, quia mala sunt.* A se abire non valet, nisi tales
incurrere velit amicos, qui eum produnt, qui eum dere-
linquunt; vel inimicos, qui infortunio ipsius insultant;
aut consanguineos, qui miserum exhibilabunt. Quò-
cunque se vertat, obviabit undique adversitas. In se-
ipsum redire æquè frustraneum, siquidem nihil in se de-
prehendit præter peccatum & voluntatem Divinis ordi-
nationibus rebellem. *Non est quò exeat.*

Quemadmodum justus, qui patienti ac resignato
animo iustinet, cum Deo unitus, non habet præter suam
adversitatem, cum quo luctetur; è contra injustus solita-
rius est, duos contra se in armis patitur hostes, afflictionem
videlicet, quæ eum deprimit, Deum simul, cui resistit.
Denique, quod malorum extremum est, nihil suis miseriis
promeretur ille, quàm miserior ut semper evadat, dete-
rior

Psal. 1. 4.

2. Cor. 7. 5.

S. August. in
Psal. 1.

rior inde fiat, unde debebat remedium sperari. Iste est effectus tertius maledictionis reprobi, simulq; materia tertii mei puncti.

III.
Punctum.
Job 5. 18.

Constans Scripturæ sensus est, Deum immittendo aduersitates, ordinariè subire officium amicabilis medici: *Ipse vulnerat, & medetur*, expertus loquitur Job. Imò tantus, quantus sit, eousque tamen se demittere vult, ut in nostris infirmitatibus nobis seruire, ulcera animarum nostrarum obligare, non dedigneretur, obseruat S. Basilii Seleuciensis, *Tale est Numinis ingenium, ut quorum fuerit opifex, eis mederi non erubescat.* Sicut autem ægroti ingens est felicitas, si consequatur sanitatem; quantumvis amaræ potiones, ardua medicamina fuerint consumenda: ita è contrario infelicitas est extrema, post ægerrimè, & oblatrante stomacho, remedia ori ingesta omnem opem medicinæ, omnemque operam medici frustraneam & inutilem esse. Sic miserrimum D. Gregorius Nazianzenus peccatorum pronuntiat, non, quia Deus ipsum castigat, cum hoc singularis sit Divini amoris character: *Quem diligit Dominus, castigat.* Sed quòd in sua impietate obstinatus immittas disciplinas & severitates in proprium vertat salutis suæ interitum: *Non grave est plagis affici, sed plaga meliorem non efficit, gravissimum & acerbissimum est.*

Hebr. 12. 6.

Discimus è S. Scriptura, quòd Deus duplici, principali intentione moveatur ad affligendum peccatorem. Primò intendit, ut is se fateatur reum, suumque detestetur peccatum: *Castigabo te in iudicio, ut non videaris tibi innoxius.*

Jerem. 38. 11.

Secundò vult, ut ad se recurrat, illum compellere; creaturas contemnat, se in amabilia sui Creatoris brachia depo-

depo-